

Lördagsfundering enligt serie-tecknaren Nina Hemmingsson. Ur albumet "Mina vackra ögon".

Vinn nya boken

Tävla om Nina Hemmingssons bok nya "Mina vackra ögon" (Kartago-förlag). Fem läsare som vet vad hennes förra bok heter vinner var sitt exemplar. Mejla ditt svar till lordag@dn.se senast på tisdag den 14 februari.

Nina Hemmingsson: "Lördag är barnens dag"

Foto: Beatrice Lundborg

Ingen som läst Nina Hemmingssons serier blir oberörd av dem. Hennes lediga helger är nedkoppling, utomshushäng och barnens behov i första hand.

Det första jag gör en lördag när jag vaknar är att försöka hitta en möjlighet att få fortsätta sova. Jag och Christian turas om att gå upp med barnen och i bästa fall vet jag om det är min tur eller inte. Men även om det ÅR min tur så försöker jag klura på om det finns minsta chans att somna om...

Vi är båda morgontrötta eftersom vi har så svårt att komma i säng på kvällarna, så vi har alltid två frukostsittningar. Den som går upp äter frukost med barnen och ett par timmar senare är det skiftbyte och då blir det frukost igen. Det är perfekt för barnen, för dem blir den andra frukosten ett slags lunch och det passar alldeles utmärkt för en av mina lördagsregler är att jag bara orkar laga riktigt mat en gång på lördagen. Då ser vi till att fixa något riktigt gott och inte allt för sent.

Jag skulle vilja påstå att vi egentligen inte har några regler för våra lördagar, men tänker jag efter så har vi nog det i alla fall. Den viktigaste är att vi försöker att inte ha någonting planerat. Det öppnar för spontana besök (vilket sällan inträffar

eftersom de flesta andra har så fantastiskt mycket inplanerat att det nästan är omöjligt att umgås med dem... Jag bävar för den dag jag måste åka runt på olika fotbolls- och innebandymatcher med barnen...)

Vi stämmer oftast av med barnen vad de vill. Lördagen är deras dag och får de göra vad de känner för blir det oftast lugnt och harmoniskt. Det kan betyda att vi bygger lego hela dagen och fortfarande har pyjamasarna på oss när kvällen kommer, men det är helt okej.

Vi måste gå ut åtminstone en gång. Vi hänger i någon park, ofta Lurparken eller parken i Aspudden. Vi skulle aldrig åka in till stan, det gör mig helt traumatiserad. Visst har det hänt, men det är för mycket folk och inte särskilt barnvänligt. Visst har det hänt att vi tagit oss in till Rum för barn på Kulturhuset, men till och med det blir oftast för mycket.

Just nu försöker vi få in en ny lördagsrutin i familjen: vi ska börja städa tillsammans på eftermiddagarna. Hittills har vi lyckats ett par gånger – och så har vi avslutat det

Fakta

Nina Hemmingsson

Ålder: 40 år.

Gör: Serietecknare, poet. Har just lagt sista handen vid en diktsamling, "Det var jag som kom hem till dig", som kommer i höst.

Bor: Midsommarkransen i södra Stockholm.

Familj: Maken Christian, och tre söner 11, 4 och 2 år gamla.

Tre favorithäng en lördag

Lurparken, ligger vid den så kallade LM-skogen bakom Konstfack, t-bana Telefonplan.

Aspuddsparken – för getternas, kaninernas och hästarnas skull. **Kvarterskrogen Tre Vänner** i Midsommarkransen – så avslappnat och familjärt.

© Aldrig: Planera in för mycket.

hela med att fira – antingen går vi på kafé eller så äter vi middag ute på kvarterskrogen.

När barnen har lagt sig brukar Christian och jag lyxa till det med goda ostar och vin. Just nu tittar vi i en hel del på film också. När jag fyllde 40 fick jag en hel bunt med filmer som är gjorda det år jag föddes, 1971 – och det är fantastiskt kul.

Jag saknar oerhört att ha tid för att engagera mig politiskt. Men tids nog, när barnen blivit större, kommer jag att ägna mer tid åt någon form av politiskt arbete. Nu får det räcka med mina serier och med att jag twittrar om vad jag tycker i olika samhällsfrågor. Det försöker jag för övrigt göra i begränsad omfattning, vi vill inte springa omkring och vara uppkopplade hela tiden, särskilt inte på lördagarna.

Förr kunde jag ha dåligt samvete för att jag "borde" vara mer aktiv när jag är ledig, men sen kom jag på att hur dåligt samvete jag än har så kommer jag aldrig bli det...

Berättat för Ulrika By
ulrika.by@dn.se